

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1526/2023
04.05.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији су пуномоћници Иван Јелић и Ивана Матијевић, адвокати из ..., против туженог Јавно предузеће за газдовање шумама „Србијашуме“ Београд, чији је пуномоћник Милоје Цветић, адвокат из ..., ради заштите од злостављања на раду, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4517/22 од 11.01.2023. године, у седници одржаној 04.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4517/22 од 11.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару П1 5/2021 од 21.09.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено да је тужилца претрпела злостављање на раду од претпостављеног и то од стране шефа Шумске управе ... ББ, на тај начин што је у периоду од 05.11.2018. године до 17.08.2021. године тужилцу вређао, називао погрдним именима, на начин ближе описан у овом ставу изреке, омаловажавао речима „Ко си ти, има да радиш како ти ја кажем“, „Ја сам овде главни“, као и што је 17.08.2021. године најпримитивнијим псовкама омаловажавао, псовао мајку махалску и у једном тренутку је пришао до ње, ухватио за руку и почео да је стеже, све са циљем да повреди достојанство, углед односно лични и професионални интегритет тужилце, те је забрањено даље вршење понашања које представља злостављање на раду од шефа Шумске управе ... ББ, што је тужени дужан да призна и обезбеди извршење наведене забране. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужилци накнади трошкове поступка од 124.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4517/22 од 11.01.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у делу става првог изреке, којим је утврђено да је тужилца претрпела злостављање на раду од стране претпостављеног и то од стране шефа Шумске управе ... ББ, на тај начин што је у периоду од 05.11.2018. године до 17.08.2021. године тужилцу вређао, називао погрдним именима, на начин ближе описан у овом ставу изреке, омаловажавао речима „Ко си ти, има да радиш како ти ја кажем“, „Ја сам овде главни“, као и што је 17.08.2021. године најпримитивнијим псовкама омаловажавао, псовао мајку махалску и

у једном тренутку је пришао до ње, ухватио за руку и почео да је стеже, све са циљем да повреди достојанство, углед односно лични и професионални интегритет тужиле, те је забрањено даље вршење понашања које представља злостављање на раду од шефа Шумске управе ... ББ, што је тужени дужан да призна и обезбеди извршење наведене забране. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке, тако што је одбијен тужбени захтев тужиле у делу којим је тражила да се утврди да је претрпела злостављање на раду од стране претпостављеног на тај начин што је у периоду од 05.11.2018. године до 17.08.2021. године тужиљу вређао и наизвао погрдним именима „дебела, сударићемо се у три сата“, и одлучено да одлука о трошковима поступка садржана у ставу другом изреке првостепене пресуде остаје неизмењена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11... 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према природи тражене правне заштите, применом члана 29. став 4. Закона о спречавању злостављања на раду („Службени гласник РС“, број 36/10) овај спор спада у парнице из радних спорова, док је ставом 5. истог члана прописано да ако овим законом нису предвиђена посебна правила, у споровима за остваривање судске заштите због злостављања на раду или у вези са радом, сходно се примењују одредбе закона којим се уређује парнични поступак. Законом о спречавању злостављања на раду није предвиђено да је у овој врсти спорова ревизија увек дозвољена, а одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Тужбу ради заштите од злостављања на раду и накнаде штете због злостављања на раду, тужилца је поднела 11.10.2021. године. У тужби је означена вредност предмета спора од 100.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете, али је на рочишту одржаном 12.05.2022. године тужилца повукла тужбени захтев у делу којим је тражила да се тужени обавезе да јој на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа исплати 100.000,00 динара. На рочишту одржаном 12.07.2022. године тужилца је повукла тужбени захтев у делу којим је тражено објављивање пресуде у јавном гласилу „Блиц“. Током поступка није одређена нити наплаћена судска такса.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У имовинско-правним споровима у којима се тужбени захтев не односи на потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, а тужилац у

тужби и у току првостепеног поступка није означио вредност спора, нити се она може утврдити на основу одређене или плаћене судске таксе, а не може се утврдити ни по одредбама члана 21. до 27. Закона о судским таксама („Сл.гласник РС“ бр.28/94, ... 95/18), као вредност предмета спора, применом члана 28. истог Закона, узима се износ од 15.000,00 динара, без обзира који је суд надлежан за решавање спора.

Имајући у виду да се тражена правна заштита не односи на заснивање, постојање или престанак радног односа, те да се у конкретном случају тужбени захтев односи на неновчано потраживање у коме је вредност предмета спора одређена у у складу са чланом 28. Закона о судским таксама, у висини од 15.000,00 динара, што представља износ који не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да ревизија није дозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић